

14 UJ EMBER
1950 SZEP. 24

Budapest virágai

A dunaparti öreg gesztenyefák lombja rég rozsdásodik, de a városban még javában nyílnak az „őszi virágok“. Soha ennyi zöld pázsit, tarka virágágy nem gyönyörködtette még a pestiek szemét. Deák Ferenc és Széchenyi szobrai dús park virágágyásai között néznek szembe egymással. A Lánchíd pesti oldalának elrendezése tágas és nagyszabású, s a hid budai oldalának valamikor szűk térsége is hatalmasan kitágult. A lebontott romépületek helyén itt is virág és pázsit. A sétáló a Krisztinában is, az öt év előtti harcok helyén elgyönyörködik a Horváth-kert újjászületett szépségében, de talán még inkább a Vérmező átváltozásában. A süppedt, kopott fűvű rétet feltöltötték és szinte a „terülj asztalkám“ gyorsaságával hatalmas kertté varázstolták. És vajjon kihagyhatjuk-e a pesti oldal valamikor legrendezetlenebb terét, a Kálvin-teret? Az egykori formátlan járdasziget és a rajta szégyenkező bódék helyét kék agerátummal szegett tarka virágágyások, piros muskátlik és kánák foglalják el. Legfeljebb azt fájjaljuk, hogy a művészi szépségű régi kút számára az új elrendezésben nem találtak helyet. Valamelyik pázsit-szőnyeg közepén csobogó vízzel hangulatosan járult volna hozzá a tér szépségéhez. A volt Andrásy-út, a mai Sztálin-út külső része is ámulatba ejti azt, aki tavaly óta nem járt erre. Az úttestet háromfelé választó két gyalogutat elkeskenyítették ugyan, de bőségesen kárpótol érte a tündérszép virág-szegély.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

482.21

Szerző: L. D.

Cím: Budapest virágai

Idő: "1950."

Forrás: Uj Ember

Személy:

1950. sept.

Helyszám:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Budapest nyomda NV., Közp. városbáza — 1896/50

Míndez a virágpompa, mely a város tereit, utcáit, a Margitszigetet és a Városligetet elárasztja, a fővárosi kertészet alkotása. Szakemberek tudását dicséri. A járdákat, fákat, kapubejárásokat és erkélyeket szegélyező megszámlálhatatlan „miniatúr park“ azonban Budapest lakosságának saját műve. Néha kissé ügyetlenül csinálták, de mit számít ez szívetmelengető igyekezetük mellett? Mikor korán reggel és alkonyat táján a Verpeléti-úttól a külső Váci-útig megjelennek a házak lakói és kicsi öntözőkannákkal nekilátnak a „kertjüknek“, ebben van valami megható. A kövek, gépek és örökös sietség közé zárt városi ember vágyódása ez a természet mosolygó békéje után, a mások hangosságától, kíméletlenségétől szenvedők menekülése a virágok szelíd szépségéhez. Csak ápolja a város népe továbbra is virágait, a virágok pedig tanítsák meg sokmindenre Budapest népét!

L. D.